

מבוא לחוגים ומודולים – תרגיל מספר 3:

כתבו וערכו: מתיא בן-אפרים ודרור מידן

מיילים להערות/תיקונים/שאלות:

matty.be7@gmail.com, meidan.dror@gmail.com

שאלה 1

צ"ל קומוטטיביות וקיום הופכיים ב- R .

קומוטטיביות: יהיו $a, b \in R$. כיוון ש- φ על קיימים $x, y \in F$ כך ש- $a = \varphi(x), b = \varphi(y)$. אזי
 $ab = \varphi(x)\varphi(y) = \varphi(xy) = \varphi(yx) = \varphi(y)\varphi(x) = ba$
שדה.

הופכיים: יהי $a \in R, a \neq 0$. אזי קיים $x \in F$ כך ש- $\varphi(x) = a$. מתקיים $x \neq 0$, כי אחרת היה מתקיים $a = 0$, כי φ הומומורפיזם. לכן כיוון ש- F שדה קיים $y \in F$ כך ש- $xy = yx = 1_F$.
לכן

$$\begin{aligned} a\varphi(y) &= \varphi(x)\varphi(y) = \varphi(xy) = \varphi(1_F) = 1_R, \\ \varphi(y)a &= \varphi(y)\varphi(x) = \varphi(yx) = \varphi(1_F) = 1_R \end{aligned}$$

ולכן a הפיך ומתקיים $a^{-1} = \varphi(y)$.

שאלה 2

סעיף א':

$I \cap J \subseteq I \cap J$: יהי $a \in I \cap J$. אם קיימים $i \in I, j \in J$ כך ש- $a = ij$, אז מכיוון ש- $R \triangleleft J$ נובע $ij \in J$; וכן $I \triangleleft R$ ולכן $ij \in I$, ומכאן $ij \in I \cap J$. ועכשיו במקרה ש- a היה חיבור של כמה זוגות כאלה אזי מסגירות לחיבור נקבל ש- $a \in I \cap J$.

$I \cap J \supseteq (I \cap J)(I \cap J)$: יהי $a \in (I \cap J)(I \cap J)$. אם קיימים $b, c \in I \cap J$ כך ש- $bc = a$ אז $b \in I$ ו- $c \in J$ ולכן $a \in I \cap J$. ועכשיו במקרה ש- a הוא חיבור של כמה זוגות כאלה אזי מסגירות לחיבור נקבל ש- $a \in I \cap J$.

סעיף ב':

$I(J + K) \subseteq IJ + IK$: יהי $a \in I(J + K)$. אם קיימים $b \in I, d \in J, f \in K$ כך ש- $a = b(d + f) = bd + bf \in IJ + IK$. במידה $a = bd + bf \in IJ + IK$ הוא חיבור של ביטויים כאלה אז כל ביטוי בפני עצמו שייך ל- $IJ + IK$ ומסגירות לחיבור $a \in IJ + IK$.

$I(J + K) \supseteq IJ + IK$: יהי $a \in IJ + IK$. אם קיימים $i, i' \in I, j \in J, k \in K$ כך ש- $a = ij + i'k$ אז $a = i(j + 0) + i'(0 + k) \in I(J + K)$. כיוון ש- $0 \in J, K$, כל אחד מהביטויים שייך ל- $I(J + K)$, ונקבל מסגירות לחיבור ש- $a \in I(J + K)$. באופן כללי a הוא סכום של ביטויים כאלה, ולכן נובע מסגירות של האידאל לחיבור ש- $a \in I(J + K)$.

שאלה 3

ראשית נראה ש- $M_n(I) \triangleleft M_n(R)$. סגירות לחיבור ולנגדי ברורה כי I סגור לחיבור ולנגדי; ואם $A \in M_n(I), B \in M_n(R)$ אז $(AB)_{ij} = \sum_{k=1}^n A_{ik}B_{kj} \in I$ כי $A_{ik} \in I$ ו- I אידאל, ולכן $AB \in M_n(I)$. בדומה בכיוון השני.

כעת יהי $\rho: R \rightarrow \frac{R}{I}$ הומומורפיזם המנה. נגדיר

$$\begin{cases} \varphi: M_n(R) \rightarrow M_n\left(\frac{R}{I}\right) \\ (\varphi(A))_{ij} = \rho(A_{ij}) \end{cases}$$

ברור ש- φ מוגדרת היטב כי הטווח של ρ הוא $\frac{R}{I}$. גם ברור ש- φ על כי ρ על, וש- $\ker \varphi = M_n(I)$ כי $\ker \rho = I$. לכן נותר להוכיח ש- φ הומומורפיזם, ואז ינבע ממשפט האיזומורפיזם הראשון ש- $\frac{M_n(R)}{M_n(I)} \cong M_n\left(\frac{R}{I}\right)$.

שמירה על חיבור:

$$\begin{aligned} (\varphi(A+B))_{ij} &= \rho((A+B)_{ij}) = \rho(A_{ij} + B_{ij}) = \rho(A_{ij}) + \rho(B_{ij}) = \\ &= (\varphi(A))_{ij} + (\varphi(B))_{ij} = (\varphi(A) + \varphi(B))_{ij} \end{aligned}$$

כאשר המעבר ה-3 נובע מכך ש- ρ הומומורפיזם. לכן $\varphi(A+B) = \varphi(A) + \varphi(B)$.

יחידה ליחידה:

$$\begin{aligned} \varphi(1_{M_n(R)}) &= \varphi\left(\begin{pmatrix} 1_R & & 0_R \\ & \ddots & \\ 0_R & & 1_R \end{pmatrix}\right) = \begin{pmatrix} \rho(1_R) & & \rho(0_R) \\ & \ddots & \\ \rho(0_R) & & \rho(1_R) \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} 1_{\frac{R}{I}} & & 0_{\frac{R}{I}} \\ & \ddots & \\ 0_{\frac{R}{I}} & & 1_{\frac{R}{I}} \end{pmatrix} = 1_{M_n\left(\frac{R}{I}\right)} \end{aligned}$$

כאשר המעבר ה-3 נובע מכך ש- ρ הומומורפיזם.

שמירה על כפל:

$$\begin{aligned} (\varphi(AB))_{ij} &= \rho((AB)_{ij}) = \rho\left(\sum_{k=1}^n A_{ik}B_{kj}\right) = \sum_{k=1}^n \rho(A_{ik})\rho(B_{kj}) = \\ &= \sum_{k=1}^n (\varphi(A))_{ik}(\varphi(B))_{kj} = (\varphi(A)\varphi(B))_{ij} \end{aligned}$$

כאשר המעבר ה-3 נובע מכך ש- ρ הומומורפיזם. לכן $\varphi(AB) = \varphi(A)\varphi(B)$.

שאלה 4

א. \mathbb{H} הוא חוג עם חילוק אבל לעומת זאת ב- $M_2(\mathbb{R})$ קיימים איברים לא הפיכים, לדוגמה:
 $\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$. לכן החוגים לא איזומורפיים.

הוכחה ש- H חוג עם חילוק: יהי $\begin{pmatrix} a & b \\ -\bar{b} & \bar{a} \end{pmatrix} \in \mathbb{H}$. אזי $a \neq 0$ או $b \neq 0$, לכן
 $\det \begin{pmatrix} a & b \\ -\bar{b} & \bar{a} \end{pmatrix} = |a|^2 + |b|^2 \neq 0$, ולכן הפיך ב- $M_2(\mathbb{C})$.
 ההופכי ב- $M_2(\mathbb{C})$ הוא (לפי הנוסחה של adjoint)

$$\frac{1}{|a|^2 + |b|^2} \begin{pmatrix} \bar{a} & -b \\ b & a \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{\bar{a}}{|a|^2 + |b|^2} & -\frac{b}{|a|^2 + |b|^2} \\ -\left(\frac{b}{|a|^2 + |b|^2}\right) & \left(\frac{\bar{a}}{|a|^2 + |b|^2}\right) \end{pmatrix} \in \mathbb{H}$$

ולכן הפיך ב- \mathbb{H} כדרוש.

ב. נמצא איזומורפיזם לפי מערכת של יחידות מטריצה. כלומר נמצא איברים $e_{11}, e_{12}, e_{21}, e_{22} \in R$ כך ש- $e_{ij}e_{kl} = \delta_{jk}e_{il}$ וגם $e_{11} + e_{22} = 1$. ואז נרצה להגדיר את האיזומורפיזם כך שהוא העתקה ליניארית בין 2 החוגים כמרחבים וקטוריים מעל \mathbb{R} , וכך ש- e_{ij} נשלחים למטריצות האלמנטאריות המתאימות ב- $M_2(\mathbb{R})$.

הכי מפתה לקחת את $\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 & i \\ -i & 0 \end{pmatrix}$ אבל זה לא עובד כי אין 2 מטריצות שהסכום שלהן הוא מטריצת היחידה. לכן הגיוני לקחת צירופים ליניאריים פשוטים של אלה כך שיהיו 2 מטריצות שהסכום שלהם הוא מטריצת היחידה.

לאחר ניסוי וטעייה הגענו למטריצות

$$\frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{pmatrix}, \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{pmatrix}, \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix}, \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -i & 1 \\ 1 & i \end{pmatrix}$$

שמביניהן מתקיים $\frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{pmatrix} + \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{pmatrix} = 1$ לכן נקבע

$$e_{11} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{pmatrix}, e_{22} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{pmatrix}$$

(מי הולך ל-1 ומי ל-2 שרירותי). כדי לקבוע את 2 המטריצות האחרות נשים לב ש-

$$e_{11} \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{pmatrix} \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix}$$

זה מסתדר עם $e_{ij}e_{kl} = \delta_{jk}e_{il}$ רק כאשר $e_{12} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix}$ ולא עם e_{21} . לכן זה משאיר

$$e_{21} = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -i & 1 \\ 1 & i \end{pmatrix}$$

לכן האיזומורפיזם $\varphi: M_2(\mathbb{R}) \rightarrow R$ שניקח הוא

$$\begin{aligned} \varphi\left(\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}\right) &= a \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{pmatrix} + b \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} i & 1 \\ 1 & -i \end{pmatrix} + c \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} -i & 1 \\ 1 & i \end{pmatrix} + d \cdot \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{pmatrix} = \\ &= \left(\frac{a+d}{2} + \frac{b-c}{2}i \quad \frac{b+c}{2} + \frac{a-d}{2}i \right) \\ &= \left(\frac{b+c}{2} + \frac{d-a}{2}i \quad \frac{a+d}{2} + \frac{c-b}{2}i \right) \end{aligned}$$

די ברור ש- φ מוגדר היטב (מחזיר איברים ב- R), חח"ע ועל.

נוכיח ש- φ הומומורפיזם. ברור שהוא משמר חיבור ומעביר יחידה ליחידה.

שימור כפל:

$$\begin{aligned} \varphi\left(\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e & f \\ g & h \end{pmatrix}\right) &= \varphi\left(\begin{pmatrix} ae+bg & af+bh \\ ce+dg & cf+dh \end{pmatrix}\right) = \\ &= \left(\frac{ae+bg+cf+dh}{2} + \frac{af+bh-ce-dg}{2}i \quad \frac{af+bh+ce+dg}{2} + \frac{ae+bg-cf-dh}{2}i \right) \\ &= \left(\frac{af+bh+ce+dg}{2} + \frac{-ae-bg+cf+dh}{2}i \quad \frac{ae+bg+cf+dh}{2} + \frac{-af-bh+ce+dg}{2}i \right) \end{aligned}$$

ולעומת זאת

$$\begin{aligned} \varphi\left(\begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}\right) \varphi\left(\begin{pmatrix} e & f \\ g & h \end{pmatrix}\right) &= \\ &= \left(\frac{a+d}{2} + \frac{b-c}{2}i \quad \frac{b+c}{2} + \frac{a-d}{2}i \right) \left(\frac{e+h}{2} + \frac{f-g}{2}i \quad \frac{f+g}{2} + \frac{e-h}{2}i \right) \\ &= \left(\frac{b+c}{2} + \frac{d-a}{2}i \quad \frac{a+d}{2} + \frac{c-b}{2}i \right) \left(\frac{f+g}{2} + \frac{h-e}{2}i \quad \frac{e+h}{2} + \frac{g-f}{2}i \right) \end{aligned}$$

ואכן אם מכפילים את המטריצות מקבלים אותה תוצאה. זה לא כזה נורא כי אפשר לבדוק שהמטריצות שוות רק ברכיבים 11 ו-12, שכן איברים ב- R נקבעים ע"י הרכיבים האלה ביחידות.

שאלה 5

א. בסעיף זה יש להניח ש- S, S' לא חוגי 0, אחרת זה לא עובד (למשל ב- $\mathbb{Z}_2 \times \{0\}$ אין בכלל איברים שאינם 0 או 1).

ואכן, אם מניחים זאת אז ב- $S \times S'$ יש את האיברים $(1_S, 0_{S'}), (0_S, 1_{S'})$ שהם בבירור אידמפוטנטים. הם לא טריוויאליים כי $0_S \neq 1_S, 0_{S'} \neq 1_{S'}$. והם מרכזיים כי לכל $(a, b) \in S \times S'$ מתקיים

$$\begin{aligned}(a, b)(1_S, 0_{S'}) &= (a, 0_{S'}) = (1_S, 0_{S'})(a, b) \\ (a, b)(0_S, 1_{S'}) &= (0_S, b) = (0_S, 1_{S'})(a, b)\end{aligned}$$

לכן כיוון ש- $R \cong S \times S'$ נובע שגם ב- R יש לפחות 2 אידמפוטנטים מרכזיים לא טריוויאליים. ב. אם e אידמפוטנט אז $1 - e$ אידמפוטנט. לכן $1 - e$ אידמפוטנט.

גם $0 = e - e^2 = e - e = e(1 - e) = (1 - e)e$, ולכן $e, 1 - e$ אורתוגונליים.

ג. ראשית יש לוודא ש- $Re, R(1 - e)$ הם אכן חוגים. כיוון שאלה אידאלים חד כיווניים ב- R , הם סגורים לחיבור, נגדי וכפל. לכן נשאר להראות שיש יחידה.

e אידמפוטנט מרכזי ב- R , לכן גם $1 - e$ אידמפוטנט מרכזי (אידמפוטנט ראינו, מרכזי כי $a \in R$ לכל $a(1 - e) = a \cdot 1 - a \cdot e = 1 \cdot a - e \cdot a = (1 - e)a$ מתקיים

$$\begin{aligned}e \cdot ae &= ae \cdot e = ae^2 = ae, \\ (1 - e) \cdot a(1 - e) &= a(1 - e) \cdot (1 - e) = a(1 - e)^2 = a(1 - e)\end{aligned}$$

ולכן $e = 1 \cdot e$ ו- $1 - e = 1 \cdot (1 - e)$ הם יחידות ב- Re וב- $R(1 - e)$ בהתאמה.

כעת נגדיר

$$\begin{cases} \varphi: R \rightarrow Re \times R(1 - e) \\ \varphi(a) = (ae, a(1 - e)) \end{cases}$$

ונוכיח שזה איזומורפיזם של חוגים.

הומומורפיזם:

שמירה על חיבור –

$$\begin{aligned}\varphi(a + b) &= ((a + b)e, (a + b)(1 - e)) = (ae + be, a(1 - e) + b(1 - e)) \\ &= (ae, a(1 - e)) + (be, b(1 - e)) = \varphi(a) + \varphi(b)\end{aligned}$$

יחידה ליחידה –

$$\varphi(1_R) = (1_R e, 1_R(1 - e)) = (e, 1 - e) = (1_{Re}, 1_{R(1 - e)}) = 1_{Re \times R(1 - e)}$$

שמירה על כפל –

$$\begin{aligned}\varphi(a)\varphi(b) &= (ae, a(1-e))(be, b(1-e)) = (aebe, a(1-e)b(1-e)) = \\ &= (abe^2, ab(1-e)^2) = (abe, ab(1-e)) = \varphi(ab)\end{aligned}$$

כיוון ש- $e, 1-e$ אידמפוטנטים מרכזיים.

חח"ע: אם $\varphi(a) = (ae, a(1-e)) = 0_{R \times R(1-e)} = (0,0)$ עבור $a \in R$ אז
 $ae = a(1-e) = 0$ ולכן $a = a(1-e+e) = a(1-e) + ae = 0 + 0 = 0$
כלומר $\ker \varphi = \{0\}$ ולכן φ חח"ע.

על: יהי $x \in Re \times R(1-e)$, נמצא איבר ב- R שנשלח ל- x .
קיימים $a, b \in R$ כך ש- $x = (ae, b(1-e))$ לכן

$$\begin{aligned}\varphi(ae + b(1-e)) &= ((ae + b(1-e))e, (ae + b(1-e))(1-e)) = \\ &= (ae^2 + b(1-e)e, ae(1-e) + b(1-e)^2) = (ae, b(1-e)) = x\end{aligned}$$

כיוון ש- $e, 1-e$ אידמפוטנטים אורתוגונליים.

שאלה 6

א. נתון ש $R \leq I$, יהיו $z \in R, y \in I^+$.

צ"ל:

$$zy \in I^+ \Leftrightarrow zyR \subseteq I \quad (1)$$

ונשים לב ש $(zy)R = z(yR) \subseteq zI \subseteq I$ (ההכלה האחרונה כי I אידיאל שמאלי) ולכן סיימנו.

$$yz \in I^+ \Leftrightarrow yzR \subseteq I \quad (2)$$

ונשים לב ש $yzR \subseteq yR \subseteq I$

$$I^+ \neq \emptyset \quad (3)$$

אידיאל זה מכיל את איבר האפס $0R = \{0\} \subseteq I$.

(4) סגירות לחיסור

יהיו $x, y \in I^+$ צ"ל $x - y \in I^+$ כלומר צריך להוכיח שלכל $r \in R$ אזי $(x - y)r \in I$.

מהנתון רואים ש $xr, yr \in I$ ולכן מסגירות לחיסור של I נקבל $xr - yr = (x - y)r \in I$.

$$i \in I^+ \Leftrightarrow iR \subseteq I \quad \text{צ"ל } i \in I \quad \text{ב. יהי}$$

מפני ש I הוא אידיאל של R אזי $iR \subseteq I$ ולכן בפרט $iR \subseteq I$.

ג. מסעיף א' הוכחנו ש I^+ הוא אידיאל של R ולכן מסעיף ב' $I^+ \subseteq (I^+)^+$.

מה שנותר להוכיח הוא הצד השני: $I^+ \supseteq (I^+)^+$

יהיו $x \in R, i \in (I^+)^+, iR \subseteq I^+$. בגלל ש R הוא חוג עם יחידה, בפרט ניתן לקחת 1_R ולכן $i = i \cdot 1 \in I^+$.

שאלה 7

א. לא ריק: ברור ש- $0 \cdot a = 0$ לכל $a \in A$, לכן $0 \in \text{Ann}_l(A)$.

סגירות לחיסור: יהיו $x, y \in \text{Ann}_l(A)$. אזי אם $a \in A$ אז $xa = ya = 0$ ולכן $(x - y)a = xa - ya = 0 - 0 = 0$ לכן $x - y \in \text{Ann}_l(A)$.

בליעה משמאל: יהיו $x \in \text{Ann}_l(A), r \in R$. אזי לכל $a \in A$ מתקיים $xa = 0$, ולכן $rx \in \text{Ann}_l(A)$ לכן $rxa = r \cdot 0 = 0$.

ב. נותר להוכיח בליעה מימין.

יהיו $x \in \text{Ann}_l(A), r \in R$. כיוון ש- $R \leq_l A$, לכל $a \in A$ מתקיים $ra \in A$, וכיוון ש- $x \in \text{Ann}_l(A)$ נובע ש- $xra = 0$ לכן $xr \in \text{Ann}_l(A)$.

ג. ⊆: ראשית נשים לב ש- $0 \in A, B$, לכן $A, B \subseteq A + B$ (כי אם $a \in A$ אז $a = a + 0 \in A + B$ וכנ"ל עבור B).

לכן אם $x \in \text{Ann}_l(A + B)$ אז $xa = 0$ לכל $a \in A + B$, ובפרט לכל $a \in A$ ולכל $a \in B$. לכן $x \in \text{Ann}_l(A)$ וגם $x \in \text{Ann}_l(B)$, לכן $x \in \text{Ann}_l(A) \cap \text{Ann}_l(B)$.

⊇: יהי $x \in \text{Ann}_l(A) \cap \text{Ann}_l(B)$.

יהי $c \in A + B$. אזי $c = a + b$ עבור $a \in A, b \in B$ כלשהם. כיוון ש- $x \in \text{Ann}_l(A)$ וגם $x \in \text{Ann}_l(B)$, נובע ש- $xa = xb = 0$. לכן $xc = x(a + b) = xa + xb = 0$. מכאן נובע ש- $x \in \text{Ann}_l(A + B)$.